

[Pilgaard Andersen]

på 3 dage for arbejdsgiverne, hvorefter sygedagpengene skulle udbetales af staten. Det vil sige, at det var samfundet som helhed, der var kommet til at betale. Vi foreslog det ud fra den betragtning, at det ikke var rimeligt, at en virksomhed skulle betale for noget arbejdskraft, som den ikke modtog. Det kan heller ikke være rimeligt, at de omkostninger, som dagpengereglerne har medført, skal lægges på produktionen. Det er vitterlig det, der sker, efter at man har gennemført dagpenge-lovgivningen. Vi ved, at erhvervslivet har store problemer med at være konkurrencedygtig og dermed med at eksportere. Her foreslog vi netop noget, der kunne have været med til at hjælpe på det område.

Jeg ved godt, at venstres lovforslag ikke går så vidt, som vi havde ønsket fra fremskridtspartiet, men vi vurderer lovforslaget som et skridt på vejen og som en forbedring. Derfor vil vi opfordre til, at så mange som muligt af folketingets partier støtter venstres lovforslag. Fra fremskridtspartiets side kan vi helt klart sige ja.

Lone Dybkjær (RV):

Forslaget er jo nu blevet stemt tilbage til sin oprindelige udgave, og jeg kan derfor henvise til førstebehandlingen, hvor jeg på det radikale venstres vegne afviste forslaget, idet jeg henholdt mig til, at da vi indgik et forlig, valgte vi at tilgodese disse erhvervsgrupper på anden vis. Men da vi nu har haft, om jeg så må sige, delvis et andet forslag fremme, nemlig det forslag, der kun drejer sig om at sikre de selvstændige i tilfælde af sygdom ved at nedsætte arbejdsgiverperioden fra 5 uger til 3 uger, således at man allerede kan få sygdomssikring efter 3 ugers forløb, vil jeg godt sige, at det har vi generelt en positiv holdning over for.

Jeg vil også godt sige, at jeg betragter det som positivt, at venstre for at få disse ting igennem har stillet ændringsforslag om, at ikrafttrædelsen rykkes frem til 1983. Der har været meget kort tid til at behandle det, og jeg synes derfor, det er udmærket, at venstre allerede nu har bebudet, at man vil tage forslaget frem igen næste år.

En anden ting, der også bør med i sådan et forslag, er en slags oplysning til de selvstændige. Det er vores opfattelse – det kan vi måske få belyst nærmere under et videre ud-

valgsarbejde – at mange selvstændige end ikke benytter sig af ordningen, fordi de ikke er vidende om dens eksistens.

Min konklusion er, at vi vil stemme imod lovforslaget, som det foreligger her, men at vi vil kigge positivt på forslagens anden del, fordi vi mener, det er nødvendigt at gøre noget for de selvstændige.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i forligsdrøftelserne. Jeg er klar over, at venstre ikke med dette forslag vil drille, og derfor kan vi nok finde frem til en eller anden ikrafttrædelsesdato, hvis vi skulle ende med et resultat på et tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 49 stemte for, 80 imod.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om social bistand. (Tvangsfjernelse)

[Af Pilgaard Andersen (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 113. Fremsat 14/1 81. Første behandling 27/1 81. Betænkning 27/5 81. Anden behandling 2/6 81).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Karen Thurø Hansen (KF):

Det havde været formålstjenligt, om forslagsstillerne på et tidligere tidspunkt havde givet udtryk for, at de ønskede dette lovforslag fremmet og sat til behandling her i salen. Der har været alt for kort tid til at behandle det seriøst. Det er et meget alvorligt forslag, et forslag, der drejer sig om at fjerne børn fra deres hjem og om at hjælpe forældrene til en bedre forståelse af hele dette problem.

Vi må skarpt tage afstand fra de bemærkninger, der har ledsaget forslaget. Selv om forslagsstillerne har modereret deres bemærkninger i betænkningen, kan vi alligevel